

תת"ע (תל אביב) 3556-03-14 - מדינת ישראל נ' אבו געפר חסן

תת"ע (תל-אביב-יפו) 3556-03-14 - מדינת ישראל נ' אבו געפר חסן/שלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 3556-03-14

מדינת ישראל

נגד

אבו געפר חסן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[28.12.2024]

כבוד השופט עמית בר

החלטה

לפני בקשה להורות על התיישנות עונש.

המבקש הפנה בבקשתו לסעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, לפיו, העונש התיישן. המבקש הורשע בתאריך 9.4.14 לפסילה למשך 89 ימים ע"י כבוד השופט א. אנושי. המבקש לא הפקיד את רישיון הנהיגה.

בתאריך 18.12.24 הגיש ב"כ המבקש בקשה שאקבע כי העונש התיישן. הבקשה הופנתה למשיבה על מנת לקבל את תגובתה. וזו הגיבה שלא ברורה בקשת המבקש. הכרעה.

בקשת המבקש היא לקבלת סעד הצהרתי אזרחי. לא מצאתי מקום לתת סעד שכזה, שכן המבקש פנה לבית המשפט לתעבורה.

עניין זה נדון ברע"פ 6518/08 דוד אליון נ' מדינת ישראל (20.08.08) מפי כבוד השופט א' א' לוי. מדובר בפסק דין קצר המתמצת את הסוגיה. פסק הדין יובא כלשונו. מתוך רע"פ 6518/08 דוד אליון נ' מדינת ישראל:

בשנת 1992 נידון המבקש לשנת פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה אולם נמנע מלהפקיד את רישיונו בבית-המשפט, כמתחייב. בתחילת שנת 2008, הוא עתר לבית-המשפט לתעבורה בפתח-תקווה בבקשה לקבוע כי העונש התיישן נוכח הוראתו של סעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בית-המשפט, בהתבסס על תקנה 556 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, קבע כי יש לחשב את תקופת הפסילה מיום 16.1.08.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית-המשפט המחוזי מרכז, בנימוק שעונש הפסילה התיישן זה מכבר, נדחה. בית-המשפט קמא קבע כי סעיף 42(ג)1 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 מורה כי חישוב תקופת הפסילה יחל מעת הפקדת הרישיון בבית-המשפט, כקבוע בתקנות. עוד נקבע, כי בכל הקשור להתיישנות העונש, בניגוד להתיישנות עבירה, היה על המבקש לעתור למתן סעד הצהרתי בערכאה אזרחית.

3. בבקשה שבפני עותר המבקש ליתן לו רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, וסעד זה אין בידי להושיט לו. עניינו של המבקש נדון בהרחבה על ידי בית המשפט קמא, וגם לאחר שעיינתי ושבתתי ועיינתי בנימוקי הבקשה, לא מצאתי כי בפסק הדין נפלו פגם או שגגה המחייבים ליבון בפני ערכאה שלישית. ההסדר שנקבע בתקנה 556(א) לתקנות התעבורה בדבר הפקדתו של רישיון נהיגה שנפסל, מטיל חובה ישירה על בעל הרישיון ולא על הרשות, ומשבחר המבקש להתעלם מהוראה זו, אין לו אלא להלין על עצמו. אשר על כן, הבקשה נדחת.

לכן, בכל הקשור להתיישנות העונש, היה על המבקש לעתור למתן סעד הצהרתי בערכאה אזרחית. בהתאם לחוק ולרע"פ 6518/08 דוד אליון נ' מדינת ישראל, אני דוחה את הבקשה.

כמו כן לעניין זה, ראה את רע"פ 3482/99 פסי נ' מדינת ישראל. 16.12.99. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.